

two, Cžess, Gšylnosž, Bo-
hastwo býdž, Kneže Božo!
tebi date, ty sň nas wu-
kupíš, do Nadn pscheža-
džíš, býdž twoje Meno
świate, świate.

2. Mot Božeho Słowa.

Prostwa.

6. Pschindž Kneže Jesom ic.

1. Pschindž, Kneže Jes-
som Kryſtusze! ſam, a
światlo Duha poſzel
nam, ſo bý won ſ Nadu
pschi nas ſtał, Pucž
Wjernoszi nam poſkaſał.

2. Kot wotewr kwe-
mu Kwalenju, a k Muter-
noszi Wutrobu, ſdjerž
Wjeru, Kosom poſyln-
ty, ſo tebe poſnač ſwu-
knemij;

3. Hacž ſ Jandželemi
ſpjeramij, ty światy,
światy, światy ſy, tcže
widzimy mot Woblečja,
a mamij wele Weſelja.

4. Býdž Kwalba Bohu
Wotjewi, Gšynu a

światmu Duchesi, ta-
zyła świata Trojiza, býdž
do Wjecznosje kwalena.

7. Luby Jesu! my ſmij tu ic.

1. Luby Jesu! my ſmij
tu, ſtyschež tcže a two-
je Słowo, roſwiecz na-
ſchu Wutrobu, ſo ſo na-
wucžicž da ſnowho, daj,
ſo na Gswiet neladami, ale
k Nebju Myſle
mamij.

2. Schon naſch Kosom
ſ Mudrosju, je Cžma, my
ſmij blydne Džsecži, dnyž
twoj Duch naſ ſ Jaſno-
ſju, ſwojho Gswietla ne-
roſwieczi, dobre dyrbisč
do naſ płodžicž, a naſ
k Dobremu ſam wodžicž.

3. O ty Jaſnosž Kraž-
nosze! Gswietlo ſ Boha
ſaſwieczene, daj naſ nu-
trne wutroby, ſpoſbę
naſ Wnſchi wotewrene,
naſcha Wucžba wtwojej
Madzi, nech ſo Jesu!
derje radži.

8. Šdjerž Kneže! twoje ic.

1. Ty ſam naſch luby
Wocžez ſy, my Kryſtu-
B 2 ſowi